ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2096
ΤΡΙΤΗ
22
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1958
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

Ο κ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΣΥΝΑΓΕΙΡΕΙ ΤΗΝ ΡΟΥΜΕΛΗΝ

«Μόνον ἡ ψῆφος ὑπὲρ τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων ἔχει πλήρη ἀξίαν διὰ τὴν παρεμπόδισιν νέων δοκιμασιῶν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε.»

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ, ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). Ὁ συναρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἤρχισε τὴν σειρὰν τῶν πολιτικῶν του περιοδειῶν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πόλιν τῆς Ναυπάκτου, ὅπου ὡμίλησε τὴν 2αν μ. μ. χθὲς ἐνώπιον ὀγκώδους καὶ ἐνθουσιώδους συγκεντρώσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῆς κυρίας του ἔφθασεν εἰς τὸ Ρίον συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Πλαστήρα κ. Μιχ. Μινιουδάκη. Τὸν ὑπεδέχθησαν ἐκεῖ οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας πρώην ὑπουργοὶ κ. κ. Φωκίων Ζαΐμης καὶ Τάσης Βγενόπουλος, ὁ ὑποψήφιος κ. Παπαγιαβῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Νομαρχιακῆς διοικήσεως τοῦ κόμματος κ. Ἀνδρ. Βουρνᾶς καὶ πλῆθος κόσμου. Ἐπίσης τὸν ὑπεδέχθησαν μεταβάντες ἐκ Ναυπάκτου ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Νόβας, οἱ ὑποψήφιοι Αἰτωλοακαρνανίας κ. κ. Πετρόπουλος καὶ Θ. Παπαδημητρίου, Φθιώτιδος κ. Λιδωρίκης, ὁ πολιτευτὴς κ. Γ. Μοῦρτος κ.ἄ. Εἰς τὸ Ἀντίρριον ἐγένετο εἰς τὸν κ. Βενιζέλον θερμὴ ὑποδοχή.

Εἰς τὴν πόλιν μας ἔφθασε περὶ τὴν 2αν μ. μ. καὶ κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν Νόβα, ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων.

Προσφώνησις τοῦ κ. Νόβα

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ συναρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς κ. Βενιζέλου εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ οἴκου Νόβα ὑπεδέχθη μὲ θερμὰς ἐκδηλώσεις

τὸ παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας συγκεντρωμένον πλῆθος.

Τὸν κ. Βενιζέλον προσεφώνησεν ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Γεώργ. Ἀθανασιάδης—Νόβας διὰ τῶν ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ὁ λαὸς τῆς Ναυπάκτου σᾶς ὑποδέχεται σήμερα μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας Προέδρου μὲ ἀνεκλάλητον ἐνθουσιασμὸ καὶ βαθύτατη συγκίνησι, ἐνθυμούμενος ὅτι στὴν ἰδίαν αὐτὴν θέσιν εἶχεν ὑποδεχθῆ πρὸ 25 ἐτῶν τὸν Δημιουργὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, τὸν ἀθάνατον πατέρα σας Ἐλευθέριον Βενιζέλον.

Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἰδιαιτέρως ζωηρὰ ἡ χαρά μας, Κύριε Πρόεδρε, διότι ἐγκαινιάζετε τὴν ἐκλογικὴν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα περιοδείαν μὲ πρῶτον σταθμὸν τὴν Ναύπακτον. Τὴν σύμπτωσιν αὐτὴν θεωροῦμεν ὡς ἄριστον οἰωνόν, ὡς προάγγελον θριάμβου. Μὲ τὴν ἐνθουσιώδη μας ἀφοσίωσιν σᾶς προσφέρομεν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΡΡΑΒΩΝΑ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ. Μιᾶς Νίκης μεγάλης καὶ ὡραίας. Μιᾶς Νίκης ποὺ θὰ ὑψώσῃ στὸ Ἐξωτερικὸ τὸ γόητρο καὶ τὸ κῦρος τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἶχαν καταρρακωθῆ τὰ τελευταῖα ἔξ χρόνια. Μιᾶς Νίκης ποὺ θὰ ὑψώσῃ στὸ ἐσωτερικὸ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ, ὁ ὁποῖος δεινοπαθεῖ τὰ τελευταῖα ἔξ χρόνια, διότι τὸν συντρίβει ἡ καταθλιπτικὴ φορολογία, τὸν ἐξαντλεῖ ἡ ὑποτίμησι τῶν προϊόντων του, τὸν ὑποσκάπτει ἡ ἀνεργία.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω, Κύριε Πρόεδρε, οὔτε μὲ προσφώνησί μου, ἐκτενῆ οὔτε μὲ τὴν ἀπαίτησι νὰ μᾶς ὁμιλήσετε σεῖς διὰ μακρῶν. Διότι τὸ Πρόγραμμα τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐδημοσιεύθη ὁλόκληρον εἰς τὸν Τύπον καὶ ἔκαμεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας τῆς λαϊκῆς μάζης. Συνεκίνησε βαθύτατα τὸν ἐργαζόμενον λαόν, τοὺς ἀγρότας, τοὺς ἐργάτας, τοὺς μισθοσυντηρήτους ὑπαλλήλους, τοὺς βιοτέχνας καὶ ὅλους ἐν γένει τοὺς μικροεπαγγελματίας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ εὐρὺ βάθρον τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας. Εὗρον ὅλοι εἰς τὸ Πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων τὴν Βυζαντινὴν ἀπήχησιν τῶν ἐπιδιώξεών των καὶ τὴν θαλπερὴν ἐλπίδα τῆς πραγματοποιήσεώς των, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς καλυτέρας αὔριον.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω, Κύριε Πρόεδρε, οὔτε μὲ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἰδιαιτέρων αἰτημάτων τῆς Ναυπακτίας.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ

Ἡμεῖς οἱ Ναυπάκτιοι (ὅπως καὶ οἱ γείτονές μας Δωριεῖς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔχουν συρρεύσει διὰ νὰ σᾶς χαιρετίσουν ἐδῶ). εἴμεθα λιτοδίαιτοι καὶ ὀλιγαρκεῖς. Εἴμεθα εὔζωνοι, πλούσιοι στὸν πόλεμο σὲ ἀνδρείαν καὶ πτωχοὶ στὴν εἰρήνην σὲ ἀνταλλάγματα.

Ἡ πόλις τῆς Ναυπάκτου μὲ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν της καὶ τὸ ἀειθαλὲς φυσικόν της κάλλος μίαν καὶ μόνον ἔχει κυρίαν ἀπαίτησιν: Νὰ ἀξιοποιηθῇ τουριστικῶς. Τὰ ὀρεινὰ διαμερίσματα μίαν καὶ μόνον ἔχουν κυρίαν ἀξίωσιν: Νὰ ἀποκτήσουν συγκοινωνίαν. Ἐὰν δὲν ἀποκατασταθῇ, κύριε Πρόεδρε, πλῆρες δίκτυον ἁμαξιτῆς συγκοινωνίας εἰς τὰς ὀρεινὰς ἐπαρχίας, οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ ποὺ γεννοῦν τοὺς εὐζώνους, ποὺ ἀνανεώνουν μέσα στὸν ἐθνικὸν ὀργανισμὸ τὰ κύτταρα τῆς Φυλῆς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκρατηθοῦν ἐκεῖ

Τὰ πεδινὰ διαμερίσματα ἔχουν κυρίως ἀνάγκην ἐπείγουσαν, κύριε Πρόεδρε, ἀπὸ ἐλάττωσιν τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας τοῦ 3 ο)ο καὶ ἀπὸ μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν λιπασμάτων. Ἀμφότερα τὰ ἔχει ὑποσχεθῆ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τοῦ προγράμματός του. Ἔχει ἐπίσης ὑποσχεθῆ τὴν θεραπείαν ὅλων τῶν σχολικῶν ἀναγκῶν, καθὼς καὶ τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγειοβελτικῶν ἔργων, ἔχει, ὅπερ, τὸ σπουδαιότερον ἐπαγγελθῆ τὴν μελέτην καὶ ὀργάνωσιν τῶν ἀγροτικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ἡ προστασία τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πρέπει νὰ εἶναι πλήρης καὶ δικαία. Ἡμεῖς ἐδῶ ἕνα μόνο ἔχομεν ἐξαγωγικὸν προϊόν: τὸ τριφύλλι. Ὅταν εἴσθε σεῖς Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τὸ εἴχατε, ὅπως θὰ ἐνθυμεῖσθε, προστατεύσει τῇ μεσολαβήσει μου. Ἔκτοτε οὐδέποτε ἔχει πλέον προστατευθῆ.

Ἀλλὰ τὸ εὐγενέστερον, Κύριε Πρόεδρε, προϊὸν τῶν ὀρεινῶν αὐτῶν Ἐπαρχιῶν εἶναι τὰ ἐκλεκτά μου παιδιά, μὲ τὴν σωματικήν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν εὐρωστίαν, μὲ τὸν διάπυρον ζῆλον των διὰ τὴν μόρφωσιν, μὲ τὴν φλογεράν των ἐπιθυμίαν πρὸς ἐργασίαν. Ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην ἡ ἀπασχόλησις τῶν παλληκαριῶν αὐτῶν τῆς Ρούμελης εἰς καταλλήλους ἐργασίας. Τὰ θέτω ὑπὸ τὴν προστασίαν σας.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὸ ἔνδοξον ὄνομα Βενιζέλος ἀντιλαλεῖ ἐκ νέου ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πνευματικὸν ὄνομα Παπανδρέου συγκινεῖ ἐκ νέου τὰς λαϊκὰς μάζας. Ἡ Ἡγεσία τῶν Φιλελευθέρων ἐξυψοῦται τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ καταλαμβάνει τὴν πρέπουσαν θέσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν. Ὁ Λαὸς εἶναι μαζί σας. Ἡ νίκη εἶναι βεβαία. Σώσατε τὴν Πατρίδα μὲ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τοῦ Μεγάλου σας Πατέρα, προστατεύσατε τὰς ἐργαζομένας τάξεις σύμφωνα μὲ τὴν ἱερὴ παράδοσι τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ζήτω τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ! Ζήτω ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ! Ζήτω ὁ Γεώργιος Παπανδρέου !

Ἀκολούθως ἐχαιρέτησε τὸν κ. Βενιζέλον ὁ ὑποψήφιος Φθιώτιδος κ. Κ. Λιδωρίκης, τονίσας ὅτι οἱ συμπατριῶται του Δωριεῖς θὰ τιμήσουν καὶ πάλιν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Ἐν μέσῳ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν ὡμίλησε κατόπιν ὁ κ. Βενιζέλος, ἀπευθύνας ἐν ἀρχῇ θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ναυπάκτου. Ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν :

—Τὴν 11ην Μαΐου καλεῖται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ν' ἀναδείξῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας. Εἰς τὴν ἐκλογικὴν αὐτὴν πάλην ἐμφανίζονται τρία κόμματα καὶ δύο συνασπισμοί, ἀλλά, κατὰ πᾶσαν λογικὴν πρόβλεψιν, ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ μεταξὺ Κόμματος Φιλελευθέρων καὶ ΕΡΕ. Καὶ ἐφόσον ὁ ἀγὼν θὰ περιορισθῇ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κομμάτων, δὲν νομίζω ὅτι γεννᾶται ἀμφιβολία ποῦ πρέπει νὰ δοθῇ ἡ ψῆφος σας.

Ἔχετε πικρὰν πεῖραν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ΕΡΕ. Ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ὑπῆρξε Κυβέρνησις εὐνοιοκρατίας, Κυβέρνησις ὑποτελείας, ἐθνικῆς ἀναξιοπρεπείας καὶ ψεύδους. Ὅταν χρησιμοποιῶ αὐτὰ τὰ «κοσμητικὰ» ἐπίθετα, τὸ πράττω ἐν πλήρει συνειδήσει. Γνωρίζετε κατὰ τίνα τρόπον ἐπεβλήθη εἰς τὸν Συναγερμὸν ὁ τέως πρωθυπουργός. Γνωρίζετε κατὰ τίνα τρόπον ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1956, ὅτε ὁ Καραμανλῆς σᾶς εἶπεν ὅτι εἶχε κατορθώσει νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ ἡ αὐτοκυβέρνησις καὶ ἡ αὐτοδιάθεσις τῆς Κύπρου, διὰ νὰ ὑποκλέψῃ τὴν ψῆφον σας.

Ἡ Κυβέρνησις του ὑπῆρξεν ἀκόμη Κυβέρνησις σκανδάλων, καθὼς ἀπεκάλυψεν ὁ μέχρις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ο κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ:

«Εἴμεθα ἀντιμέτωποι τοῦ Καραμανλῆ, διότι μισοῦμεν τὰ παρασκήνια, ὅπου δροῦν παράγοντες ξένοι πρὸς τὴν δημοκρατίαν καὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας»

ΕΝΑ ΑΝΗΛΕΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ἐνώπιον 40.000 λαοῦ τῆς πρωτευούσης τῆς βορείου Ἑλλάδος — καὶ χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἔχῃ μεταφερθῆ, ὅπως εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς ΕΡΕ, ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς... Θεσσαλίας — ὡμίλησαν τὴν Κυριακὴν οἱ συναρχηγοὶ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ Κων. Τσαλδάρης. Ἦτο φανερὸν ὅτι ἡ συγκέντρωσις, ἡ ὁποία ἐκάλυπτεν ὅλην τὴν πλατεῖαν Ἀριστοτέλους καὶ τὰς πέριξ ὁδούς, ἀπετέλει μίαν μεγαλοπρεπῆ ἐκδήλωσιν τῆς πόλεως τῆς Θεσσαλονίκης, λίαν χαρακτηριστικὴν διὰ τὴν ἐκλογικὴν τύχην τῆς ΕΡΕ. Ἐπίσης ἦσαν χαρακτηριστικαὶ αἱ αὐθόρμητοι καὶ ζωηραὶ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐπευφήμει καὶ ἐχειροκρότει τοὺς συναρχηγοὺς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐνῶ ὡμίλουν.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

—Σήμερον ἐμφανίζομαι ἐνώπιόν σας διὰ νὰ σᾶς καλέσω νὰ λάβητε θέσιν ἀπέναντι τοῦ μεγάλου καὶ κρισίμου πολιτικοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη διὰ τῆς ἀποτόμου διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Δὲν θὰ ἐπιδιώξω νὰ ἐπηρεάσω τὴν σκέψιν μὲ δημαγωγικὴν φρασεολογίαν. Θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν ψύχραιμον κρίσιν σας καὶ θὰ παρακαλέσω νὰ παρακολουθήσεται ὡς ἐλεύθεραι συνειδήσεις τοὺς συλλογισμούς τους ὁποίους θὰ σᾶς ἀναπτύξω :

Διατί διελύθη, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ τελευταία Βουλή; Ὑπηγόρευσαν ἆρά γε τὴν διάλυσιν αὐτῆς λόγοι Ἐθνικοί; Ἡ διάλυσις τῆς τελευταίας Βουλῆς ὑπῆρξε συνέχεια τῆς σοβούσης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1955 ἠθικῆς κρίσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν μας. Δυνάμεις ξέναι πρὸς τὸ Κοινοβούλιον, αἱ ὁποῖαι ἔδρασαν εἰς τὰ παρασκήνια ἐπὶ μῆνας, ἔφερον αἰφνιδιαστικῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου Παπάγου, πολιτικὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον δὲν θέλω νὰ θίξω προσωπικῶς, ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εἶχεν —ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος— τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ διὰ τῆς ὁμαλῆς δημοκρατικῆς ὁδοῦ ἡγετικὴν ἀνάδειξιν, ὁ ὁποῖος ὅμως προετίμησε νὰ ἐγκαινιάσῃ ἄλλας μεθόδους ἀναδείξεως, ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν δημοκρατίαν. Γνωρίζετε βεβαίως, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἀντέδρασα εἰς τὴν ἀντικανονικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ προσεπάθησα, εἰς τὴν συγκληθεῖσαν συνέλευσιν τῶν βουλευτῶν τοῦ Συναγερμοῦ, νὰ τὴν καλύψω.

Διατί προσεπάθησα νὰ τὴν καλύψω; Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ὑπηγόρευσαν τὴν στάσιν μου κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ὥραν ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι: 1) Αἰφνιδιασθεὶς καὶ μὴ γνωρίζων ὅσα εἶχον προηγηθῆ εἰς τὰ παρασκήνια, ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ φέρω εἰς δύσκολον θέσιν τὸν ρυθμιστὴν τοῦ πολιτεύματος ὅστις εἶχεν ἤδη δώσει τὴν ἐντολὴν σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων. 2) Ἐπεθύμων νὰ δώσω τὸ παράδειγμα προσωπικῆς ἀνιδιοτελείας, βοηθῶν τὸν ἔστω καὶ ἀντικανονικῶς προκριθέντα συνάδελφόν μου, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ὁ προκριθεὶς ἦτο Μακεδὼν καὶ ἱκανὸς ὑπουργός. Καὶ 3) ἤλπιζα ὅτι ἡ ἀντικανονικὴ ἐκείνη ἐνέργεια θὰ ἦτο ἡ μόνη καὶ δὲν θὰ ἐπηκολούθουν ἄλλαι.

Δυστυχῶς διεψεύσθην. Τὸ παράδειγμα καὶ ἡ στάσις μου εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν. Μετὰ τρίμηνον ὁ ἀντικανονικῶς ἀναδειχθεὶς πρωθυπουργὸς κατασκευάζει ἐκλογικὸν νόμον ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς ἀπαράδεκτον καὶ λαμβάνει τὴν ἐντολὴν διαλύσεως τῆς Βουλῆς συνδυάζων αὐτήν, πρᾶγμα ἐπίσης ἄηθες, πρὸς τὴν ἐκβιαστικὴν διὰ τοὺς βουλευτὰς ἀναγόρευσιν του εἰς ἀρχηγὸν κόμματος.

Μολονότι μὲ ἐξένισεν ἡ ὑποτροπὴ αὐτὴ τῆς ἀνωμαλίας, ἔκαμα καὶ πάλιν ὑπομονὴν νὰ ἀποφύγω τὴν διάσπασιν τῆς παρατάξεως τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ οἰκειοποιήθη. Καὶ ἐνῷ ἐκεῖνος ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς διασπάσεως διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἡγετικῶν προσωπικοτήτων τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ σεβασθῇ, ἀπεφάσισα καὶ πάλιν νὰ συμπαρασταθῶ ὡς ἁπλὸς ἀνεξάρτητος στρατιώτης, τόσον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τοῦ 1956 ὅσον καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἥτις προέκυψεν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας.

Ο κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΟΜΙΛΩΝ

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ διετοῦς βίου τῆς τελευταίας Βουλῆς δὲν ἔφερα τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ. Ἀντιθέτως μάλιστα τὴν ἐβοήθησα παραμερίζων πλήρως τὸν ἑαυτόν μου, ὅπως γνωρίζω νὰ τὸ πράττω ὁσάκις νομίζω ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον μου.

Ἀντέδρασα, βεβαίως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς εἰς ὡρισμένας πράξεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὴ ἀποτελεσματικῶς εἰς τινας περιπτώσεις, ὅπως εἰς τὴν ἀπαράδεκτον πρόθεσιν τῆς μειώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἢ καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ὅπως εἰς τὴν ἀπαράδεκτον εὔνοιαν πρὸς ὡρισμένους ἰσχυροὺς οἰκονομικοὺς παράγοντας. Ἀπέφυγα, ἐν τούτοις, νὰ ἀσκήσω κριτικὴν διὰ τὴν νωχελῆ λειτουργίαν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ διὰ τὴν ἀμφιρρέπουσαν διαχείρισιν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἤθελα νὰ ἀποφύγω τὴν κρίσιν, ἀλλὰ ἡ κρίσις ἦλθε. Καὶ προῆλθεν ἡ κρίσις ἐκ τῶν κύκλων αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ, τῆς ὁποίας ἡ ἑνότης ἦτο ἀνύπαρκτος καὶ ἡ λειτουργία ἐλλιπής.

Καὶ τότε ἐσημειώθη νέα βαρεῖα ὑποτροπὴ τῆς ἀνωμαλίας, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει τὸν Ὀκτώβριον 1955. Ἀντὶ νὰ ἀκολουθηθῇ ἡ κανονικὴ κυβερνητικὴ διαδικασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέας Κυβερνήσεως, ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων εὑρέθη ἐνώπιον τῆς πεισμονος ἀξιώσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ περὶ ἀμέσου διαλύσεως τῆς Βουλῆς, τὸ δὲ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἤχθη ὑπὸ τοῦ κ. Καραμανλῆ πρὸ τοῦ διλήμματος νὰ δεχθῇ ἐκλογὰς εἴτε μὲ τὸ δημοκρατικῶς ἀπαράδεκτον ἐκλογικὸν σύστημα τοῦ 1956 εἴτε μὲ σύστημα ἐξ ἴσου κοινοῦ, τὸ τελικῶς ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς τελευταίας Βουλῆς.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἡ ὑπομονή μου, ἦτο φυσικὸν νὰ ἐξαντληθῇ. Γνωρίζω νὰ κάμνω ὑπομονήν, ἀλλὰ γνωρίζω καὶ νὰ ἀντιδρῶ. Καὶ ἀντέδρασα κατὰ τρόπον ἀνοικτὸν καὶ δημόσιον, διότι μισῶ τὰ παρασκήνια, ἀντιμετωπίσας τὸν κ. Καραμανλῆν, ὅπως ἦτο καθῆκον μου, εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν στῖβον τῆς Βουλῆς.

Λυποῦμαι, διότι ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἐθεώρησε, συγχέων τὰ προσωπικὰ μὲ τὰ πολιτικὰ ζητήματα, προσωπικὴν τὴν ἀντίθεσίν μου. Τιμῶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικοὺς καὶ δὲν ἔχω προσωπικὴν ἀντίθεσιν μὲ κανένα. Ὅπως δὲν μὲ ἐκίνησαν προσωπικοὶ λόγοι εἰς τὴν ἐπὶ 2 1)2 ἔτη παραταθεῖσαν συμπαράστασίν μου, οὕτω δὲν εἶναι προσωπικοὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι μὲ ὑπεχρέωσαν νὰ ἔλθω εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν κ. Καραμανλῆν.

Ἀντιτίθεμαι εἰς τὰς νέας μεθόδους, τὰς ὁποίας εἰσήγαγεν εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωήν. Διαφωνῶ πρὸς τὴν προσπάθειάν του, ὅπως καθιερώσῃ μονίμως πλέον τὴν ἀποφασιστικὴν ἀνάμιξιν εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν παραγόντων ξένων πρὸς τὸ δημοκρατικὸν προσκήνιον.

Ἀναλαβόντες, ὁ κ. Τσαλδάρης καὶ ἐγώ, τὴν εὐθύνην τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ἱστορικοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον μας—ἀντιδιαστέλλοντες τὴν τακτικήν μας ἀπὸ τὴν τακτικὴν τῆς ἐγωϊστικῆς μονοπωλήσεως οἱουδήποτε δικαιώματος—νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν λαϊκογενῶν κομμάτων, προσωπικότητας, ὅπως ὁ κ. Στ. Στεφανόπουλος, ὁ κ. Γκοτζαμάνης καὶ ὁ κ. Τουρκοβασίλης, νὰ συμπαρασταθοῦν ὡς ἰσότιμοι ἡγετικοὶ παράγοντες εἰς τὴν μεγάλην μας προσπάθειαν. Καὶ ἱδρύσαμεν μετ' αὐτῶν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ γενναίου καὶ ἐντίμου στρατηγοῦ Θ. Κετσέα τὴν «Ἕνωσιν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος», ἕνωσιν πραγματικὴν καὶ βασιζομένην ἐπὶ ἀπολύτου ἠθικῆς ἀλληλεγγύης, ἕνωσιν ἡ ὁποία μετεκλογικῶς θὰ διατηρηθῇ ἰσχυρὰ καὶ ἀκατάλυτος.

Καὶ κατερχόμεθα, ἀγαπητοὶ φίλοι, εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς ἀκολούθους βασικὰς ἀρχάς :

Πρῶτον, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Θὰ κτυπήσωμεν τὰ παρασκήνια, εἰς τὰ ὁποῖα δροῦν παράγοντες ξένοι πρὸς τὴν δημοκρατίαν. Μόνον ἐὰν μᾶς βοηθήσετε νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὸ κρίσιμον αὐτὸ ἔργον, θὰ ἀποτραπῇ νέος εἰς τὸν τόπον ἐθνικὸς διχασμός. Ἡ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1955 ἐξέλιξις προετοιμάζει διχασμόν, ὁ ὁποῖος ψυχολογικῶς ἔχει ἤδη ἀρχίσει ἐκδηλούμενος. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κλονισθοῦν τὰ βάθρα τοῦ πολιτεύματος. Ἡ Ἕνωσις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, παρεμβαλλομένη μεταξὺ τῶν μερίδων, ἐξ ὧν ἡ μία στηρίζεται ἐπὶ ὡρισμένων εὐνοιῶν καὶ αἱ ἄλλαι (δὲν ἐννοῶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἀλλὰ ἄλλας μερίδας) ἐπωφελοῦνται τῆς ἀτόπου εὐνοιοκρατίας διὰ νὰ ἐξεγείρουν τμήματα τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ πολιτεύματος, θὰ ἀποτελέσωμεν τὴν δύναμιν τῆς συνέσεως καὶ τῆς ἰσορροπίας, ἡ ὁποία θὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἐθνικὸν διχασμόν.

Δεύτερον, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ δώσωμεν τέρμα εἰς τὴν διὰ τῶν παρασκηνίων ἀνάμιξιν τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυρῶν εἰς τὴν πολιτικήν μας ζωήν. Ὁ Μακεδὼν Ἀριστοτέλης διέκρινε ριζικῶς τὴν ἀριστοκρατίαν ἀπὸ τὴν ὀλιγαρχίαν. Ἡ ἀριστοκρατία συμβιβάζεται μὲ τὴν δημοκρατίαν, ἡ ὀλιγαρχία ὄχι. Οἱ ἄριστοι ἀναδεικνύον-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ Αἰτωλοακαρνανία ἐκδηλοῦται ζωηρῶς ὑπὲρ τοῦ κ. Γ. Νόβα

Εἰς τὸ πλευρόν του καὶ οἱ πολιτευταὶ κ.κ. Μοῦρτος καὶ Σισμάνης

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐπανῆλθεν εἰς Ναύπακτον μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ συνδυασμοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ πρώην Ὑπουργὸς καὶ ὑποψήφιος βουλευτὴς τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων κ. Γ. Ἀθανασιάδης—Νόβας καὶ συνέχισε τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὸν Νομόν.

Ὁ κ. Νόβας, κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν του ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν συγκρότησιν τοῦ συνδυασμοῦ Φιλελευθέρων Αἰτωλοακαρνανίας καὶ ὅτι ἡ σύνθεσις αὐτοῦ ἐγγυᾶται ἀπολύτως τὴν πλήρη ἐπικράτησιν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἰς ὅλας τὰς Ἐπαρχίας τοῦ Νομοῦ.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν Ἐπαρχίαν Ναυπακτίας ἐξεδηλώθη ἤδη ἀκατάσχετον ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ κ. Νόβα καὶ προβλέπεται πολὺ μεγάλη πλειοψηφία.

Οἱ πολιτευταὶ Αἰτωλοακαρνανίας κ. κ. Γ. Μοῦρτος καὶ Ι. Σισμάνης ἐδήλωσαν εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Φιλελευθέρων ὅτι ἐξ ἀπολύτου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Γ. Ἀθανασιάδη—Νόβα θὰ ὑποστηρίξουν ἐκθύμως τὸν συνδυασμὸν τῶν Φιλελευθέρων.

Ἡ πρώτη ἐξόρμησις τοῦ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ πρώτη ἐξόρμησις τῶν ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ πρωτευούσης τῆς Ἑνώσεως Λαϊκοῦ Κόμματος εἰς τὰς συνοικίας.

Πρὸ μεσημβρίας οἱ ὑποψήφιοι ἐπεσκέφθησαν τὸν προσφυγικὸν συνοικισμὸν Νέου Κόσμου, ὅπου ὡμίλησαν εἰς συγκέντρωσιν 500 κατοίκων. Τὸ ἀπόγευμα ὡμίλησαν εἰς Κυψέλην ἐνώπιον συγκεντρώσεως 800 ἀτόμων, τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς τὸ Μεταξουργεῖον εἰς συγκέντρωσιν 1.500 καὶ πλέον ἀτόμων.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν Λαϊκῶν ἐχαιρετίσθη μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΑΧΡΗΣΤΕΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΨΗΦΟΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Πολιτευτοῦ τῶν Φιλελευθέρων

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα δὲν ἱκανοποίησεν ὅλας τὰς ἀπόψεις. Τὰ μικρὰ κόμματα διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως. Ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξε περίπτωσις ποὺ οἱ πάντες νὰ ἱκανοποιηθοῦν. Ὅλοι οἱ ἐκλογικοὶ νόμοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας καὶ τὰ μειονεκτήματά των. Τελευταίως ὅμως γίνεται κατάχρησις τῶν σκοπιμοτήτων. Καθ' ἡμᾶς ἐπεβάλλετο ἡ Ἁπλῆ Ἀναλογική. Εἶναι τὸ σύστημα ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἐπέτρεπε τὴν πλήρη καταμέτρησιν τῶν δυνάμεων ἑνὸς ἑκάστου κόμματος. Καλῶς, ὅμως, ἢ κακῶς προχωροῦμεν εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὴν ἐνισχυμένην ἀναλογικήν.

Ὁ Δημοκρατικὸς ἐν γένει κόσμος ὑποχρεοῦται νὰ σκεφθῇ μὲ ψυχραιμία. Νὰ σταθμίσῃ τὰ πράγματα μὲ ὑπολογισμὸν τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως. Καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις ρεαλιστικάς. Πρῶτος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνατροπὴ καὶ ἀποβολὴ τῆς δεξιᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐπιτευχθῇ οὐδεμία ἀπολύτως ἑτέρα ἐπιδίωξις δύναται νὰ πραγματωθῇ.

Ἡ πλήρης ἢ μερικὴ ἐφαρμογὴ δημοκρατικοῦ προγράμματος προϋποθέτει τὴν ἀνάληψιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Χώρας.

Εἶναι καταφανέστατον ὅτι μόνον τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων διεκδικεῖ ταύτην. Τὰ μικρὰ κόμματα ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τοῦ ἐκλογικοῦ Νομοσχεδίου θὰ συντριβοῦν. Οὔτε τὰ μεμονωμένα, οὔτε τὰ συνησπισμένα πρόκειται νὰ συγκεντρώσουν τὰ καθορισθέντα ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ποσοστὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν. Ἐπομένως αἱ πρὸς αὐτὰ ψῆφοι τοῦ λαοῦ ἢ ἀχρηστεύονται ἢ ἐλάχιστα ὠφελοῦν ταῦτα. Ἐνῷ, ἀσφαλῶς, πλήττουν τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων. Καὶ γενικώτερον, τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν.

Οὐδεὶς δημοκρατικὸς πολίτης πρέπει νὰ συντελέσῃ εἰς τοιούτου εἴδους ἔγκλημα. Μὲ τὸν διχασμὸν καὶ τὴν διασπορὰν τῶν δημοκρατικῶν ψήφων ἐξησφάλισεν ἡ δεξιὰ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία, τὰ συμφέροντά της τὰ ὁποῖα τυφλῶς ἐξυπηρέτησε καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡ ΕΡΕ. Τοῦτο κατηγγέλθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως κ. Ἀποστολίδη καὶ τῆς Ἑνώσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Δηλαδὴ τῶν κυρίων καὶ ἀμέσων συνεργατῶν των. Ποία ἄλλη μαρτυρία χρειάζεται ;

Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς δημοκρατικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ νὰ προχωρήσωμεν εἰς λῆψιν δημοκρατικῶν μέτρων, ἐὰν ἕνα ἐκ τῶν Κομμάτων τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως δὲν προωθηθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Τοῦτο ἀναμφισβητήτως εἶναι τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων. Αὐτὴ εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ σημερινὴ ὀρθὴ καὶ ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ πράγματος ἐν ὄψει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

Εἶναι βασικὸν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις παντὸς δημοκρατικοῦ πολίτου νὰ ψηφίσῃ τὸ ψηφοδέλτιον τῶν Φιλελευθέρων, πρῶτον διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ φιλελεύθερα δημοκρατικὴ παράταξις καὶ δεύτερον διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἡ ψῆφος ὡς ἄχρηστος εἰς τὸ «κενόν».

Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἀνατροπῆς τῆς δεξιᾶς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Περὶ τούτου ὁμιλεῖ στοιχειώδης πολιτικὴ κρίσις καὶ ἀντίληψις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ